

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zakon o odkupu bére.

V Ljubljani, 6. januarja.

—k—. Najvažnejši predmet dnevnega reda poslednje seje kranjskega deželnega zbora bil je načrt zakona, s katerim se izpreminjajo nekatera določila zakona z dné 13. junija 1882, št. 25 de 1886, o odkupu novčnih in prihodninskih davščin za cerkve, župnije in njih organe, držočih se posestev.

Glavna taka davščina je béra ali kolektura. Znano je, da je omenjeni zakon po vzgledu družih dežel že leta 1880 sklenila tedanja nemška večina deželnega zbora in da se je narodna stranka tega odločno in krepko branila, ker zakon ne ustreza željam in potrebam našega prebivalstva ter je zidan na nepredvidni, da ne rečemo, na krivični podlagi.

Narodni deželni odbor je torej, ko je lani zakon stopil v veljavo, sklenil nasvetovati deželnemu zboru dve bistveni spremembi, zadevajoči najostrejše in najbolj nesrečne določbe obstoječega zakona.

V §. 5. tega zakona rečeno je, da se vrednost prirodninskih davščin določuje pri prirodninah dotičnega kraja, ki so podvržene tržni ceni, po povprečni ceni let 1870 do 1879.

Kakor je splošno znano, so se cene raznih pridelkov, katere je dajati za béro, v zadnjih desetih letih močno znižale. V desetletni dobi leta 1870 do 1879 bile so cene višje, kakor popreje in pozneje, tako da so se v zakon sprejela za našega kmetovalca najneugodnejša leta. Tako je na primer povprečna cena meterskega centa pšenice v letih 1871 do 1875 znašala 13 gld. 96 kr., — leta 1885. pa samo 9 gld., torej skoro 5 gld. menj. Ako bode kdo prisiljen se odkupiti po določbah sedanjega zakona, plačati mu bode v 20letnih obrokih vso odkupno glavnicu, katera se določuje po povprečni ceni let 1870 do 1879, z obresti vred. Denimo, da je n. pr. kmetu dajati bére svojemu duhovniku jeden polovnik (mernik) pšenice na leto in da je ta bil v dobi 1870 do 1879 vreden 3 gld., danes pa je vreden 2 gld. Ako kmeta ni volja, odrajtovati bére v pridelkih, lahko se oprosti s tem, da plača tedanja vrednost bére v denarjih, po zakonu z dne 13. junija 1882 leta okolu 3 gld. in če to davščino odkupi, znašal bi odkupni kapital 60 gld. Kmet bi moral plačati prvo leto 3 gld. kapitala in obrestij 3 gld., skupaj torej 6 gld., drugo leto 5 gld. 85 kr., potem 5 gld. 70 kr. itd. S tem naložil bi si zavezanec za dvajset let občutljivo breme.

Po zakonu pa, kakeršni je bil sklenen v poslednji seji, vzele se bodo za slučaj odkupa žitne cene iz dobe 1878 do 1887, ki so za tretjino manjše od prejšnjih. Zavezanec bi torej, ako se hoče odkupiti, mesto 3 gld. plačeval le dva gld. in mesto kapitala 60 gld., le kapital 40 gld. To je bistvena sprememba, kateri se tudi nasprotniki neso mogli ustavljati.

Da bi se kmetijski pridelki kmalu spet podražili, gledé na prastočo produkcijo in velikansko konkurenco družih držav ni pričakovati. Produkcija v Ameriki in Indiji množi se neprimerno hitreje, kakor prebivalstvo, vsled tega padajo cene raznim pridelkom tudi v Evropi. Občila se zboljšujejo in povsod se olajšuje promet, samo pri nas ga tlači mōra v podobi umetnih železniških tarifov in pomanjkanja dobrih cest.

Iz tega je pa tudi razvidno, da bi odveza rečenih davščin našemu prebivalstvu vsaj sedaj ne bila koristna, ampak v kvaro. Da dozdej veljavni zakon ne ustreza potrebam ljudstva, sledí iz tega,

koliko težave imel je pri porodu in da se v sedmih letih ni mogel oživeti.

Druga važna sprememba zadeva §. 13, kateri določuje, da je upravičenec, ako v obroku jednega leta ne uložé nobene napovedi v odkup davščin, pozvati, da v jednem meseci oglašé svojo napoved gledé vseh v dotični davčni občini stanujočih zavezancev, ako tudi jeden sam zavezanec to zahteva.

Ta čudovita določba v zakonu se pač ne more zagovarjati niti s pravnega, niti liberalnega, niti konstitucionalnega stališča. Pri sklepu zakona ni se nemška večina ozirala na gmotno korist kmetškega ljudstva, ampak je ravnala po šabloni in po paroli, izdani od židovsko-liberalnega časopisja. Krivičnejše določbe si res ne moremo misliti. V konstitucionalni državi se povsod ravná in odločuje po večinah, samo v tej važni stvari, pri tako težkih bremenih, naj odločuje jeden sam, še tako neznamen zavezanec osodo vse občine!

Da se ta krivična določba odstrani, določuje v poslednji seji potrjeni zakon, da se prične odkupno postopanje le tačas, kedar to zahteva večina vseh zavezancev ali pa, ako odveze želi upravičenec. Ako je v resnici v kaki občini želja ljudstva, da se odpravi in odkupi béra, bode se že tudi v to našla večina zavezancev. Kjer se pa upravičenci in zavezanci proti odkupu bére in zadovoljni z dosedanjjo navado, ni nikacega uzroka jih siliti, da se odkupijo, in napravljati deželi in strankam stroškov. Vsaka postava naj ustreza potrebam onih, katerim je namenjena, ako tega ni, je postava brez veljave. V odkup bére je današnji čas veliko neugodnejši, kakor je bil leta 1880., ko se je sklenil dotični zakon. Takrat so se pridelki lože in draže prodajali, kakor danes, ko je kmetu veliko lože svoj dolg plačevati v pridelkih, kakor pa iskati kupca za svoje pridelke, mu iste prodajati po prav nizki ceni in potem težko priborene novce plačevati.

Da bode bivša večina, ki je sklenila ta zakon, tudi sedaj, ko je v manjšini, branila svoje, če tudi kruljevo duševno dete, bilo je pričakovati. A da bode obramba, kakeršno smo slišali iz ust Deschmana, tako plitva in okorna, nesmo mislili. Mož se vidno stara. Jedinu steber je sicer, na katerem še sloni kranjsko nemštvo, pa pozna se mu, namreč stebru, da je že zeló razpočen — „Nur Eine hohe Säule zeugt von entschwendner Pracht — Auch diese, schon geborsten, kann stürzen über Nacht.“

V Ljubljani 9. januarja.

Položaj se je poslednji čas precej zboljšal, če tudi vojna nevarnost ni odstranjena, in ne bode tako dolgo, da se bolgarsko vprašanje uravna po volji Rusije. Več stvari pa kaže, da Rusija ne misli še hitro začeti boja. Kot mirovni simptom mora se zmatrati, da so se odpustili gardini rezervisti skoro dva meseca prej, kakor druga leta. To je posebne važnosti zategadel, ker se mobilizacija garde vrši dosti počasneje, nego mobilizacija ostale vojske. Drugi polki imajo svoje naborne okraje, v katerih so navadno nastanjeni, torej se lahko rezervisti hitro skličejo. V gardo se pa jemlje le najmočnejši ljudje in se zanjo nabirajo novinci po vsej Rusiji, zategadel se garde mobilizacija počasneje vrši.

Posesniki na Poljskem, ki so imeli te dni izročiti vojni upravi več konj, dobili so naznanilo, da naj počakajo, kajti sedaj vojna uprava konj še ne potrebuje. Ruski veleposlanik na Dunaji knez Lobanov je pri poslednjem diplomatskem banketu v cesarskem dvorcu zagotavljal cesarju, da Rusija

želi miru. Lord Salisbury se je pri novoletnem vsprejemu diplomatov tudi izrekel, da bode nevarnost vojne mej Rusijo in Avstrijo v kratkem odstranjena. Zagotovil, da se bode ohranil mir, torej ne manka, a pri vsem tem ni nikjer pravega zaupanja, da bi se dolgo ohranil mir. Posebno so se zboljšali odnošaji mej Rusijo in Nemčijo, odkar se je razkrilo, da so carja sleparili s ponarejenimi pismi. Ruski oficijozni listi jako prijazno pišejo o Nemčiji.

Nemški veleposlanik v Peterburgu general pl. Schweinitz odlikovan je te dni s pruskim redom črnega orla. „Journal de St. Petersburg“ piše povodom tega odlikovanja: „General Schweinitz pripada stari generaciji državnikov, ki je vzgojila tradicije tesnega prijateljstva mej Prusijo in Rusijo; vse njegovo politično delovanje bilo je posvečeno tej nalogi. Plačilo, ki venča častno in lojalno pot njegovega delovanja, moremo pozdravljati z živahnim zadoščenjem, kajti nam je nov dokaz, da so čuvstva, ki naudajajo častivrednega cesarja nemške države proti Rusiji, ostala nespremenjena in ista, ki so naudajala kralja pruskega.“ „Nord“ pa piše, da smemo pričakovati, da se bode pomirila Evropa, ko se je izvedelo, da so hoteli sleparji carja Aleksandra III. varati o nemški politiki. Se li kaznujejo ponarejalci aktov ali ne, to nema nobenega pomena za ohranjenje miru. Odkritosrčno se moramo radovati, da so se odnošaji mej Nemčijo in Rusijo nekako pojasnili. Če bi vse vlade odkritosrčno postopale, bilo bi to najboljšje jamstvo za evropski mir. Glavna naloga vlastij je, da se odstrani bolgarsko vprašanje, ki vedno kakor „Mene tekell“ preti evropskemu miru. Naj se princ Ferdinand še tako oklepa bolgarskega prestola, vsekako bodo v Sofiji morali spoznati, da so dnevi slave že šteti. Princ Ferdinand in njega svetovalec Stambulov se pač ne bodeta upala upirati zjedinjeni Evropi. „Nord“ misli, da se bode ohranil mir.

Kar se tiče premembe vlade v Srbiji, pa misli ruski oficijozni list, da je brez posebnega pomena. Res je to momentanna zmaga Avstrije, a ne dokazuje, kako je mišljenje po deželi. Srbija bode morala računati z Avstrijo, naj bode na krmilu Ristić ali kdo drugi. Ne le oficijozni, ampak tudi večina drugih ruskih listov prijazno piše o Nemčiji, samo „Grazhdanin“ nič prav ne zaupa Nemčiji in misli, da bi cena rublju morala hitreje rasti, če bi bilo upanje, da se ohrani mir, opravičeno. Bismarck res skrbi za mirno politiko, Bleichröder pa hoče, da Nemčija obogati na stroške drugih. Zato pa cena rublju ne sme hitro rasti.

Deželni zbor goriški

(IX seja 23. decembra.)

(Konec.)

Deželni odbor predlaga (poročevalec dr. Pajer), naj potrdi zbor pogodbo skleneno mej deželnim odborom, vladnimi zastopniki in vodnim društvom za namakanje Tržiške rovani zastran izvršitve namakal; naj potrdi dalje posojilo skleneno s podružnico c. kr. priv. kreditnega zavoda v Trstu — v znesku 38.240 gld. z obrestmi po 4%, in to za plačilo 1. roka predplačne podpore, dovoljene iz deželnega zaloga za namakanje Tržiške rovani in naj pooblasti dež. odbor, da sklene javno deželno posojilo v nominalnem znesku 330.000 gld. a. v. v delnicah po 4%, ki se imajo poplačati potom srečkanja v 50 letih na podlagi razdolžitvenega načrta. S to izposojeno vsoto se bodo plačevali nadaljni roki deželne podpore za omenjeno namakanje in se poravnajo še nekateri dolgovi dež. zaloga.

Ta predlog se izroči finančnemu odseku v razpravo.

Gasser poroča v imenu deželnega odbora o zgradbi deželne blaznice. Po njegovem predlogu se

izroči dotični referat z načrtom nameravane stavbe prej posebnemu odseku 7 udov v obravnavo. Odsek je pooblaščen, da sme zaslišati o tej zadevi, če je treba tudi zvedence.

V odsek so izvoljeni poslanci dr. Maurovich (predsednik), dr. Pafer, dr. Verzegnassi, Del Torre dr. Rojic, dr. Gregorčič in dr. Abram.

Dr. vitez Tonkli poroča za dež. odbor o proračunih nekaterih občin za leto 1888. Potrdijo se naslednji občinski nakladi:

1. Za Dornberško županijo davščina 1 gld. od vsacega hektolitra piva in 15 kr. od vsacega litra žganja;

Za katast. občino Dornberg priklad po 75% k neposrednim davkom, to je 25% v denarji in po 40% v delu;

za katast. občino Pervačino priklad po 115% k neposrednim davkom, to je po 75% v denarji in po 40% v delu.

2. Za županijo Ronke davščina 1 gld. 70 kr. od vsacega litra žganjin in 1 gld. 63 kr. od vsacega zaklanega prešiča.

3. Za Ajdovsko županijo davščino 1 gld. 70 kr. od vsacega hektolitra piva.

4. Za Gradiško županijo priklad po 64 na užitnino vina, davščino 1 gld. 70 kr. od hektolitra piva in 10 kr. od litra žganjin.

5. Za županijo Perteole in Škodovaka davščino 5 kr. od litra žganjin.

6. Za županijo Turjak davščina 1 gld. od hektolitra piva in 20 kr. od lit. žganjin

7. Za županijo Medea in Pevma davščino 1 gld. od hektol. piva.

8. Za Tržiško županijo priklad po 100% na užitnino vina in mesa, davščino 1 gld. 70 kr. od hektol. piva in 16 kr. od lit. žganjin.

Govor deželnega in državnega poslanca Mihe Vošnjaka v štirskem dež. zboru dne 15. decembra 1887.

(Konec.)

Pa še daljši pomislek imam z ozirom na slovenske kraje proti predlogi, kajti po mojem mnenju bode prestavljenje iz službenih ozirov imelo slabe pedagogične posledice. Govori se, kakeršna je šola, taka je mladina, ki pride iz šole. Znano pa je pa na Spodnjem Štajerskem, da zaslužni učitelji ne dobé boljših mest, ker baš njih narodno mišljenje koga bode v oči. Iz svoje skušnje lahko trdim, da rekajo učitelji: „Da, kaj hočemo? Hliniti se moramo. Pokazati ne smemo, da v srci smo naklonjeni svojemu narodu, v javnosti kazati moramo nemškoliberalno mišljenje, če hočemo dobiti kako boljšo službo.“ Učitelj je pri naših okolščinah prisiljen, ker je popolnem v roki korporacije, ki mu ni naklonjena, da ne pokaže, kar je, ampak se hlini. Naravno je, da otroci jako natančno opazujejo učitelja, v rodbinah slišijo govoriti, da je učitelj H ali Y bil poprej našega mišljenja, sedaj je nemškega. Kaj je posledica temu. Otroci bodo morda slišali, da se mora hliniti, da ne sme pokazati, kar je; to bode nanje gotovo napravilo slab utis. Pomišljevatni bodo začeli: „Da, je li dobro v življenju, če se človek drugačnega kaže, kakor je, če se hlini?“ Jaz mislim, da bode pri marsikaterem bolj prebrisanem otroku to napravilo slabe nasledke. Resnica je pa, da je sedaj učitelji zatajujejo svoje mišljenje, v srci neso sovražni svojemu narodu, javno pa kažejo nemškoliberalno mišljenje. To je tudi uzrok, da mislim, da ne smemo učitelja narediti popolnem zavisnega od oblasti, če tudi smemo in moramo pričakovati, da bode deželni šolski svet v vsakem oziru si prizadeval biti nepristransk. Toda c. kr. štirski deželni zbor je že tako sestavljen, da vzlic Gaučevi obljubi vanj ne moremo imeti pravega zaupanja.

Potem bi pa vprašanje tudi pojasnil s finančnega stališča. Oni zastopnik, ki mi je včeraj očital, da se za finančne pomislke ne brigam, mi bode gotovo pritril, če tudi to stran omenim.

Jaz pravim, da bode ta zakon imel precejšnje finančne posledice za deželni šolski zaklad.

Prestavljanje s Spodnjega na Gorenje Štajersko, če se dotičniku ne bode mogel dokazati noben specijelni prestop ter bode imel pravico zahtevati, da se mu povrnejo stroški preselitve, bode precej stalo, in znatnih svot bode treba, če se bode predstavilo več učiteljev, da se v kakem okraji napravi tabula rasa.

Ker je ta zadeva jako važna za deželne poslance, moramo predlagati glasovanje po imenih, da bode učiteljstvo, ki misli, da se nemškoliberalna stranka nekako bolj nanje ozira, spoznalo danes, kdo mu je prijatelj, ali ona stranka, ki danes glasuje za predlogo, ali ona, ki glasuje proti njej.

Jaz predlagam, da se bode o § 15 glasovalo po imenih.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 9. januarja.

Staročehi si jako prizadevajo, da bi pregovorili Nemce, da zopet ustopijo v češki deželni zbor. Sedaj so predlagali Nemcem, da se sestavi posebna izvenparlamentarna komisija, ki se bode posvetovala o pogojih za sporazumljenje. Češki klub deželnih poslancev je izvolil v to komisijo dr. Riegra, dr. Zeithammerja, dr. Matuša in dr. Trojana, klub veleposestnikov pa kneza Karola Schwarzenberga, kneza Windischgrätzta, grofa Riharda Clama Martinea in grofa Frana Thuna. Vrhovni deželni maršal bode v kratkem pozval Nemce, da odpošljejo štiri člane v to komisijo. Dosti upanja ni, da bi delo te komisije imelo kaj uspeha, kajti Nemci neso pripravljene dosti odjenjati od svojih terjatev, v katere pa Čehi ne morejo privoliti. Glavni organ nemških liberalcev „N. Fr. Pr.“ misli, da s temi pogajanjimi ne bode nič. Že sestava komisije po njegovem mnenju ne obeta uspeha. V njej bi bilo 8 Čehov in le 4 Nemci. Češko fevdalno plemstvo bi imelo 4 zastopnike, nemški veleposestniki pa nobenega. Seveda nemško-liberalni list ne jemlje v poštev, da sta 2 tretjini prebivalstva na Češkem češke narodnosti, da je torej popolnem pravilno, če imajo Čehi v komisiji več zastopnikov nego Nemci. Nadalje se jezi „N. Fr. Pr.“, da je v komisijo voljen tudi knez Schwarzenberg, ki je s svojim predlogom največ zakrivil, da so Nemci izstopili iz deželnega zbora. Kot pogoje za sporazumljenje navaja omenjeni list za razdelitev okrajev po narodnostih, razdelitev nadsodišča v Pragi, deželno šolskega in deželnega kulturnega sveta v češki in nemški oddelki in da se nemščina proglašuje za državni jezik. Da zlasti v poslednji terjatev Čehi ne morejo privoliti, je naravno. Če bodo Nemci v komisiji stavili take predloge, kakor jih „N. Fr. Pr.“, se pač sporazumljenje ne bode dalo doseči. Sicer se pa še ne ve, če bodo Nemci odposlali svoje člane v to komisijo, to bode še le odločil shod zaupnih mož, ki se bode sklical v Prago.

Gališki deželni zbor se bode zaključil 21. t. m. Zakoni o šolski in občinski reformi, ob urejenju požarne policije in obligatnem zavarovanju proti ognju v tem zasedanju ne pridejo več na vrsto. Šolski odsek je pa sklenil, priporočati deželnemu zboru, da se vse gališke meščanske šole preustrujijo v nadaljevalne obrtne šole.

Vnanje države.

Varšavskim listom je ruska vlada odtegnila pravico, da bi smeli inozemske liste dobivati, ne da bi je bila poprej pregledala cenzura. Generalni gubernator Gurko je baje tudi naročil vsem uradništvom na Poljskem, da ne smejo zajemati informacij iz galiških in prusko-poljskih listov.

Vatikan si prizadeva osnovati redno diplomatsko zvezo z Rusijo in Anglijo. Dotična pogajanja z Anglijo bodo kmalu končana. Mnogo upanja je pa tudi, da se zboljšajo razmere mej papeštvom in Rusijo. Ta stvar je za slovanstvo velike važnosti, kajti njena posledica bode, da se zboljšajo razmere mej Rusi in Poljaki.

Razni dogodki o papeževih petdesetletnici svenišstva so postrili odnošaje mej **Italijansko** vlado in **Vatikanom**. „Riforma“ je razkrila, da je Vatikan skušal doseči neke koncesije, ki se ne ujemajo s častjo Italije. To je pa jako razburilo razne klerikalne liste, ki vsi očitajo organu italijanskega predsednika, da laže. „Riforma“ pa še vedno trdi, da je res, kar je pisala in dostavlja, da narodne institucije ne morejo biti predmet nikakim pogajanjem. Papež se baje hoče pri velevlastih pritožiti, da ga Italija ovira v izvajanju njegovih duhovnih funkcij. Kot dokaz bode navel odstavljenje Rimskega župana.

Pri poslednjih volitvah v **francoski** senat bilo je oddanih 39.000 republikanskih in 29.000 monarhističnih glasov. To razmerje glasov se pa ne sme zmatrati za pravo mišljenje Francije, kajti letos so volili departementi, ki so že znani kot najbolj monarhistični. Nekoliko je pa tudi na volitve uplivala Wilsonova afera. Mej drugimi je voljen tudi brat bivšega predsednika republike general Grevy.

Dopisi.

Iz Kranja 4. januarja. [Izv. dop.] (Iz čitalnice.) Silvestrov večer pokazal nam je našo čitalnico zopet v najlepšem svitu. Čitalnica priredila nam je namreč vseskozi dovršeno zabavo, koja je gotovo dobro ugajala vsem premnogim udeležencem (samo dam naštelj smo skoro 60.)

Prva in glavna točka večera bila je gledališna predstava „Egipet“, zgodovinski igrokaz s petjem in godbo. To Vam je bila burka, ki je pouzročevala premnogo hrupa in veselja mej gledalci in poslušalci, katere pa zaman iščete v Talijinih zvezkih dramatičnega društva, kajti ona je najnovejši umotvor našega domačega dramatika, gospoda Cirila Pirca. Videli smo starodavne Egipčane in lepe Egipčanke v historično-pravilnih kostumih, pa starodavni ti ljudje kazali so mnogo zanimanja za lo-

kalne naše razmere. Marsikaka krajevna pikantnost šla je v sarkastični obliki iz njihovih ust raz oder mej svet, ter nas je šestokrat silila v prav homeričen smeh. Pa naši diletantje, dame in gospodje, kazali so vsi toliko veselja za stvar in toliko spretnost, da je Čitalnici le čestitati, da ima na razpolaganje toli izvrstno igriško osobje. Pred kratkim poročal sem Vam o izbornih naših diletantih, ter zopet nudi se mi prilika, da pohvalno omenjam njihovo delovanje, njihovo pridnost, radovoljno požrtvovalnost in igriško izvežbanost.

Toda „Egipet“ ni bil le produkt domače muze, ampak tudi v drugem oziru izdelek domače umetnosti. G. prof. Franke dal je dovtipni burki slikarsko in dekorativno podlago, ter je stebrine okrasil s hiroglifi in drugimi znamenji jako primerno; njegova velika slika v odrovem ozadji s kraljevo palačo in lepo perspektivo na Gizejske piramide pa je razodevala izbornu umetniško osnovo in spretno roko.

Pa to še ni vse, kar imam poročati. Naši Egipčani bili so tudi jako poskočni in petjaželjni, zato pa je bilo treba godbe. Gg. Parmi in Gerdiniču gre hvala, da sta pri tej priliki zopet spravila na noge nekdanji naš godbeni klub in da sta postregla igralcem z lepo domačo godbo. Prosit torej klub redi vivus!

Druga točka veseličnega programa bila je „šaljiva loterija“, in dobitki bili so tako originalni, da smeja ta večer ni bilo ne konca ne kraja.

Še le, ko je „kladvo odbilo“ polnoči, ter nam naznanilo nastop novega leta, potihnil je hrup. Nastopil je čitalniški predsednik g. dr. Šavnik, ter je v kratkem a jedratnem govoru oziral se v društveno preteklost, ter z navduševalno besedo unemal nas za narod in društveno prihodnost.

Konečno udali smo se pa brezskrbni Terpsihori, ter jej zvesto služili v družbi mičnih krasotic do petelinovega krika.

Prelepa je bila ta zabava, torej vivat se-queus!

Iz Kamnika 4. januarja. [Izv. dop.] Na predvečer pred papežovo zlato mašo bila je tudi v našem mestu občna razsvetljava. Razsvetljen je bil tudi farovž, ali kako! Na celem velikem farovškem poslopju so gorele samo na dveh oknih po dve luči. Vse je bilo osupneno nad tako varčnostjo gospoda dekana.

Te dni priklatila se je tropa ogerskih ciganov na petih vozeh. Kakor kobilice so se razsuli po mestu. S pretvezo, da popravljajo kotle, so šli po hišah, jemali poškodovane in nepoškodovane kotličke in tudi vse, kar jim je v roke prišlo. Po prodajalnicah so zahtevali sladkor in jeruš, od občine pa so zahtevali prenočišča. Nekatere ciganke so znale tudi coprati. Jedna je prišla k nekemu dekletu, vzela robec, plunila vanj, potem ga lepo skupaj zvila. Ko je bilo to storjeno, zahteva od nje 3 goldinarje, obetajoč jej, da bode iz robca nekaj lepega in dragocenega zraslo, ako jej dá zahtevano svoto. Vse tako počenjanje je postalo oblastnijam vender preveč. Ali kaj početi s tolikim številom ciganov, z vozovi in konji? Odnati jih, ni šlo, ker se ni vedelo za njih domovinstvo, in tako se ni moglo ukreniti družega, kakor s spremstvom žandarmerije spraviti jih naprej po cesti proti domovini ciganov, blaženi Ogerskej. Čudno je pri tem, kako so mogli priti cigani z Ogerskega v Istro, Trst, Ljubljano in Kamnik, ne da bi jih bili kje ustavili in nazaj pogнали. Oblastnije v Kopru, Trstu in Postojini dajale so ciganom potne certifikate. Okrajno glavarstvo v Postojini je dalo vodji jednega ciganskega oddelka dovoljenje, po deželi kotle popravljati, drugi vodja pa je imel od glavarstva v Kopru dovoljenje za musikalischen Productionen für Čardaš und russische Kosakentänze. Želeti je, da politična oblastva ne bi dajala tem klatežem popotnih listov in licenc, temveč da bi jih zavračala že ob meji nazaj na Ogersko.

S Ptuja 4. januarja. [Izv. dopis.] (Naša Čitalnica), ki je v meseci novembru p. l. priredila dva vrlo dobro urejena in obiskana društvena večera, prvi v čast slavnemu umetniku g. Juriju Šubicu, drugi na Martinovo, imela je na Silvestrovo zabavni večer s tombolo, petjem in plesom. Sešlo se je mnogo udov in na počitnicah bivajočih domačinov. Tudi drugih gostov ni mankala, tako, da je bila dvorana polna. Tombola je imela sicer malo dobitkov, a ti so bili posebne vrednosti! Peli so se ta večer pod vodstvom sedanjega čitalničnega kapelnika g. Copf-a štirje mešani zbori vrlo dobro. Jedna pevka nas je iznenadila s svojim umetnim

glasom s samospévom „Mrtva ljubav“ od F. S. Vilharja. Gosposdična Zorinka je izvrstno spremljevala to pesen na glasoviru. Obema se je v pohvalo dolgo odobravalo. Po petji se je začel ples in prosta zabava. O polnoči pozdravi predsednik „Čitalnice“, gospod dr. Fran Jurtela, mnogonavzoče z gorkimi besedami in častita udom in prijateljem za novo leto, naglašujoč pomen naše Čitalnice in Narodnega Doma na Ptuih. Godba svira cesarsko himno, katero so navzoči stoje peli. Prav dober utis je napravilo splošno mejsobno čestitanje in pozdravljanje, kar je pokazalo, da se morejo čitalnični udje tudi prav po obiteljski radovati. Daj Bog, da bi se potreba tega jedenkrat vsestranski splošno pripoznala! Gospod Mikl, veletreč od sv. Marjete, nas je iznenadil za ta večer z izvrstno kapljico svojih slavnih goric. Hvala mu! O pustnem času bode priredila Čitalnica dva venčka in jeden kostumovan ples. V postu besedo s petjem. (Obljuba gospoda dopisnika nas veseli. Uredništvo.)

Iz Ljutomera 3. januarja. [Izv. dop.] (Šolsko.) — Kakor znano, bode imel c. kr. deželni šolski svet štajerski za naprej pravico učitelje ljudskih šol predstavljati iz službenih ozirov. Kako se bode rabila ta pravica, še ne vemo, lahko si pa mislimo, da bodo zadeti po isti samo učitelji z južnega slovenskega Štajerskega. — Od ljudskih učiteljev se zdaj jako veliko zahteva na znanstvenem polju in dolgo časa je treba posameznemu, predno doseže pri vsem naporu in mnogih stroških, svoj cilj. Ti in razni drugi uzroki že uplivajo in še le bodo uplivali, da bode marsikateri se odvrnil od stanu, po katerem je prej hrepenel. Očividne se bode zopet začelo učiteljev število manjšati. To že menda tudi čutijo pri c. kr. deželnem šolskem svetu v Gradcu; kajti isti se obrača na okrajne zastope, da bi se ustanovljale štipendije za učiteljske pripravnike. Tukajšnji okrajni zastop je v svojem občnem zboru dne 31. decembra pret. l. sklenil, za zdaj nobene štipendije ustanoviti v navedeni namen. Iz razlogov, ki so ga napotili do tega sklepa, je posneti tudi oni, da je jako čudno zahtevati od okrajev, ki itak sami plačujejo svoje učitelje, naj bi še skrbeli za učiteljski naraščaj in za učitelje, katere jim potem c. kr. deželni šolski svet premesti bog vé kam iz službenih ozirov.

Pri tej priliki nam je treba radi „pogleda na spodnje Štajersko“ glede raznih šolskih svetov, priobčenega v „Slov. Narodu“ v št. 297. 30. decembra pret. l., konstatovati za ljutomerski okraj, da se nahajajo v istem vsi krajni šolski sveti, torej tudi ljutomerski že od nekdanj v narodnih rokah. Torej tukaj v Ljutomeru ni treba zabijati v tem oziru zadnjega klina. Kako mislijo naši tukajšnji narodni možje sploh o tej zadevi, je tudi posneti iz tega, da so izvolili pri zadnji volitvi v tukajšnji okrajni šolski svet za bodočo šestletno dobo namesto jednega sicer narodnega uda, ki se je pa preveč vlekel za nemščino, drugega odločnega in v vsakem oziru zanesljivega.

Domače stvari.

— (Žalostna vest.) Piše se nam s koroškega dne 8. t.: Našemu očetu gospodu prof. Andreju Einspielerju je prav hudó, njegovo življenje v silni nevarnosti; od dne do dne bolj slabí in vsaki dan je pričakovati katastrofe — največje izgube za koroške Slovence.

— (V Moravčah) umrl je preteklo soboto v 81. letu svoje dobe g. Janez Toman, tamošnji dekan, zlatomašnik, častni kanonik in kon. svetnik. Ljubljancanom je v dobrem spominu kot bivši nemški pridigar v stolni cerkvi, sicer pa je bil v vseh krogih jako čislán. V političkem življenju nastopal je javno kot poslanec za deželni zbor kranjski, v katerem je zastopal kamniški okraj od 1861—1877. l. — Blag mu spomin!

— (Pogreb dekana Tomana) v Moravčah bode jutri 10. januarja ob 10. uri dopoldne. Ker je g. dekan bil 16 let od 1861. do 1877. leta član deželnega zbora kranjskega, sklenil je klub narodnih poslancev položiti venec na rakev bivšega zvestega tovariša. Gosp. poslanec Kersnik pa bode pri pogrebu zastopal klub narodnih poslancev.

— („Doktor“ Preširen.) Našla se je te dni v Radovljici listina, v kateri se našemu Preširnu, prvaku pesnikov slovenskih podeljuje doktorstvo prava. Po prijaznosti gosp. Šorla v Radovljici dobil jo je v roke notarski substitut g. A. Hudovernik, ki bode prihodnjič zabavnemu večeru slov. pisateljskega društva poročal o tej novi narodni svetinji,

— (Tristoletnica Gunduličevega rojstva) je vzbudila veselo gibanje po vsem slovenskem svetu. Vsi večji slovanski listi posvečujejo Ivanu Gunduliču slavnostne spise, v katerih mu priznavajo prvenstvo izmej hrvatskih pesnikov prošle dobe pa tudi veliki pomen, ki ga ima za slovansko uzajemnost in jugoslovansko narodno jedinstvo. Slavnosti Gunduliču na spomin so se včeraj pričele in to osobito na znatniših mestih slovanskega juga, tako v Hrvatih kakor v Srbih. V Zagrebu bil je včeraj slavnosten koncert, danes popoldne pa je seja jugoslovanske akademije, v katerej akademik dr. Marković čita o Gunduličevem delu Dubravka, po akademičnem čitanju pa se bode „Dubravka“ predstavljala v narodnem gledališči. Dobrovnik, rojstno mesto pesnikovo, praznovalo je včeraj posebno slovesno spomin svojega velikana ter odkrilo mu spominsko ploščo v cerkvi dominikancev. Tudi z drugih strani Hrvatske pribajajo že slavnostna poročila tako iz Spljeta, iz Požege, iz Karlova itd. Ali največčastnejše in najpomembnejše slavi se spomin Gunduličev na Dunaji. Tjakaj, kjer pod pokroviteljstvom grofa Ivana Draškoviča in pod vodstvom hrvatskega akademičnega društva „Zvonimira“ slovanska mladež tri dni proslavlja Gunduliča, obrnene so oči hrvatskega naroda kot v središče svečanosti. Tja obrnimo se tudi mi Slovenci, da s soudeležbo svojo počastimo spomin moža, kateremu smo mi zajedno dolžni hvalo. Bila je včeraj na Dunaji zjutraj za početek svečanosti slovesna služba božja, danes zvečer bode sijajen koncert s plesom in vojaško godbo, jutri 10. t. m. ob 8. uri zvečer bode komers. Slovanska društva in posamezniki prav storijo, ako svoje brzojavne čestitke pošljejo jutri h komersu, a to pod naslovom: „Slovenija, Wien, I. Magistratstrasse „Kaiserhof.“ Teh slavnostij popis izide baje v posebni knjižici.

— (Imenovanja.) Gospod Rudolf Peršé, avskultant za Štajersko, g. Ivan Pogačnik, pravni praktikant pri deželnem sodišči v Ljubljani, in g. Fran Podobnik, pravni praktikant pri okrožnem sodišči v Rudolfovem, imenovani so avskultanti za Kranjsko. — Praktikant pri dež. sodnji v Ljubljani g. Karol grof Coudenhove, avskultantom za Štajersko. — Sodnijski pristav v Šmariji Alojzij Docrat in avskultant Jos. Kronvogel imenovana sta nadporočnikoma avditorjema v rezervi.

— (Slovenskogledališče) Igrokaz „Lwoodska sirota“, ki se je v D. Hostnika prevodu včeraj predstavljala na slovenskem odru, spada mej težavnejše igre in zahteva izurjenih gledaliških močij, kakeršne se navadno ne nahajajo mej diletanti. Pri naših diletantih je to kaj družega. Ti so že prekoračili diletantske meje in nekatere mejnjimi treba že presojati z umetniškim merilom. Tako sta v včerajšnji igri g. Borštnik (lord Rochester) in gospica Zvonarjeva (Jovana Eyre) uprav vzgledno igrala. Mimika, modulacija glasu, in vse kretanje bilo je tako dobro preudarjeno in izvajano, da se sme sijajno igranje dovršeno imenovati. Izvrstno je igrala tudi gosposdična Gostičeva (gospa Reedova) in se v svoji ulogi vredno pridružila prej imenovanima. Manjše uloge Judita Herleigh (gosp. Vrtnarjeva), dr. Blackhorst (Kocélij), kapitan Wytrfield (Sršen) in dr. bile so tudi prav srečno razdeljene, zato je bil uspeh popoln, mnogobrojno občinstvo pa izredno zadovoljno. Igralo se je sploh tako, da bi morali o tej predstavi prav obširno poročati, žal, da smo dan na dan s prostorom na tesnem.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredila nam je preteklo soboto zopet veselico. Narodna zabava nam je vedno jako draga, a mislili bi vendar, da bi naša narodna društva morala ozirati se na zabavno ekonomijo. Čestokrat se dogaja, da mnogo tednov, da, celo mnogo mesecev ni nobene veselice, potem pa prihajajo kar kupoma. Tako smo imeli pretekli teden v petek gledališko predstavo, v soboto veselico s plesom, a včeraj zopet gledališko predstavo. To je vsekako malo preveč in skoro bi se priporočalo, da se veselice s petjem odlože za postni čas, ker je predpust itak kratek. Kar se tiče sobotne veselice, opomnimo naj pred vsem, da se je vršila s čudovito počasnostjo, kajti za pet točk trebalo je dveh polnih ur. Program nam je sicer ugajal. Zajčeva koračnica „Kolo“ pela se je jako krepko in precizno, dasi se nam dozdeva, da razmerje glasov (7 basistov in 13 pevcev za ostale tri glase) ni pravo, zlasti, kjer so na razpolaganje taki basisti kakor baš v Ljubljanski čitalnici. Dvoglasni ženski

zbor pel je Maucochijevo skladbo „Ribič“ na splošno pohvalo. L. Liebeja zbor „Valček“ je težavna in mučna skladba, a pel se je jako dobro in gg. pevci gotovo neso uzrok, ako ta skladba ni napravila večjega efekta. Kot četrto točko pel nam je mešani zbor dr. B. Ipavca kompozicije: „Rožica“, „Ne zveni mi“ in „Mlado leto“. Vse tri pesni zložene so v pravem narodnem slogu, vzbudile so mnogo in glasne pohvale, ker so se zares krasno pevale. Teško se je odločiti, kateri izmej teh pesnij gre prvenstvo, ko bi vendar mi imeli razsojati, odločili bi se brez premisleka za „Rožico“. Zadnja točka bil je Guentherjev komični prizor „Tenorja iščejo“, ki je vzbudil mnogo veselosti. Pelo se je jako dobro, g. Pajsar pa, ki je že prejšnji večer na slovenskem odru z velikim uspehom kazal komiško svojo nadarjenost, je tudi ta pot svoji ulogi nadél pravo komiko, ter nas živo spominal nekdanj J. Nolljevih ulog. Po pevskem delu pričel se je jako živahen in — odkritosrčno rečeno, za nadaljevanja plesnih vaj — preeleganten ples, trajajoč par ur po polnoči.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v svoji 1. letošnji številki nastopno vsebino: Hčerka materi za novo leto. Fr. Krek. — Z Božjo pomočjo. — Zlata maša. — Po zimi. — Rim. — Če bo prišlo, ne bo prišlo; če ne bo prišlo, bo pa prišlo. (Nar. pripovedka.) F. Medić. — Bodimo usmiljeni in odkritosrčni. — Na Krasu Fr. Krek. — Otrokova večerna molitev. J. Rejec. — Koliko je vreden jeden „Oče naš“. Kološ. — Na ledu. — Listje in cvetje. Nove knjige in listi. „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Iz Zagorja na Notranjskem) se nam piše: Pri prvo obilno obiskanem občnem zboru tukajšnjega bralnega društva dne 6. t. m. so bili voljeni: predsednikom g. Jakob Čopič, podpredsednikom g. Evgen Vilhar, blagajnikom Al. Domicelj, tajnikom Mat. Tatur, odborniki Fr. Domicelj, Luđ. Fetih, Fil. Kote. Razen dosedanjih časopisov naročilo je bralno društvo tudi 2 iztisa družbe sv. Mohorja in pristopilo k „Matici Slovenski.“

— (Slov. bralno društvo v Kranji) giredi v soboto večer ob 8 uri to je 14. t. m. plesni venček v gostilni gosp. Fran X. Sajovica. Ustopnina za ude 20 kr. za neude 40 kr. gospe in gospice proste. Preplačila se hvaležno sprejmo čisti dohodek je namenjen v korist fondu za napravo društvene zastave. K mnogobrojni udeležbi najljudnejše vabi odbor.

— (Slovensko pevsko društvo) Lokalni odbor „Slovenskega pevskega društva“ se je sledeče konstituiral: predsednik g. Miha Lešnik; podpredsednik g. o. Bonaventura Čiček; denarničar gosp. Fran Zopf; arhivar g. Alojzij Jurca in tajnik g. Tone Porekar. Odbor le v zadnji seji sklenil, da bode skrbel za prav ugodni kraj za letošnji veliki občni in pevski zbor, ki so bo takoj naznanil, ko se vse definitivno določi. Udje, ki zaostalih donekov v prvem četrtletju 1888 ne plačajo, se bodo iz imenika izbrisali. Udje ali poverjeniki, ki še nimajo sekiric, naj se pri odboru oglasijo. Odbor.

— (Geografična panorama) izstavila je v III. seriji Ameriko. Kar smo omenili o prejšnjih izstavah, reči moramo tudi o tej, ker podobe so res tako fino izdelane, da je človeku, kakor bi bil na lici kraja, kojega mu predočuje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 9. jan. „Deutsche Ztg.“ javlja, da so izmej gardske konjice in izmej gardskega topničarstva vojaki najstarejšega letnika že odpuščeni. Gardske pehote najstarejši letnik odpustil se bode v malo dneh. Rečeni list pozdravlja to naredbo kot znamenje miru ter dostavlja, da se bodo starejše moštvo drugih vojev prej nego pri gardskem voji, večkrat že po končanih jesenskih vajah odpuščalo.

Berolin 9. januarja. Cesar preteklo noč boljše spal.

Celovec 8. januarja. Ministerstvo odredilo, da se strokovna šola v Wolfsbergu koncem šolskega leta opusti.

Pulj 8. januarja. V prisotnosti nadvojvode Albrehta in Karola Salvatorja bil danes opoldne krst nadvojvode Karola Stefana novorojene hčerke, katera je dobila ime Renata Marija. Kumica je bila nadvojvodinja Marija, katero je zastopala nadvojvodinja Marija Immaculata.

VABILO
k
rednemu občnemu zboru
talovadnega društva „SOKOL“
v torek dne 10. januarja 1888. leta
točno ob 8. uri zvečer
v steklenem salonu Ljubljanske Čitalnice.

Dnevni red:

1. Nagovor staroste.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Volitev.
5. Razgovor o petindvajsetletnici Sokolovega ob-
stanka.
6. Razgovor o maškeradi.
7. Razgovor o nastavi stalnega učitelja.
8. Posamezni nasveti.

Čast. gospodje člani „Sokola“ naprošeni so naj-
prijazneje, naj blagovolé v mnogobrojnem številu in
točno ob osmi uri zvečer udeležiti se zborovanja za-
radi važnih točk dnevnega reda, osobito pa zaradi
25 letnice obstanka „Ljubljanskega Sokola“, koja se
bode tekom tega leta praznovala.

Odbor „Sokola“.

Objavljene.

Nekdo mi je poslal deset forintov za mestne re-
veže s pozivom, da je prejem potrditi v „Slov. Narodu“.
Zahvaljujé se za darilo, ustrežam tej zahtevi.

V Ljubljani, dné 7. januarja 1888.

Zupan: Grasselli.

*Vse čast. p. n. naročnike, ki naroč-
nine do sedaj še neso poslali, prosimo,
da blagovolijo to takoj storiti, da se red
v administraciji ohrani in da ne boče
nepotrebnih reklamacij vsled nepostanjanja
listov. Upravništvo „Slov. Naroda“.*

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-201)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

4. januarja: Marija Hauptman, dekla, 56 let, Prečne
ulice 2, za kozami.
5. januarja: Lovro Mravlje, pek, 36 let, sv. Petra
cesta 11, za vratnim krčem.
6. januarja: Janez Žabjek, hišni posestnik, 49 let,
Poljanska cesta 61, za jetiko. — Janez Krajšek, delavec
sin, 1¹/₂ leta, Kravja dolina 1, za sušico. — Jožef Snaj,
kovačev sin, 2 leta 11 mesecev, Karlovska cesta 16, za ko-
zami. — Marija Jerina, izkuhova hči, 4 mesce, Truberjeve
ulice 2, za katarom v črevesu.

V deželnej bolnici:

2. januarja: Karol Zupan, delavec, 38 let, za tuber-
kulozo — Reza Globokar, kuharica, 35 let, za vnetjem
možganov.
3. januarja: Marija Birk, gostija, 74 let, za spride-
njem jeter. — Fran Anžin, delavec, 35 let, za jetiko. —
Markus Cesar, črevljár, 28 let, za tuberkulozo.
6. januarja: Matija Glatz, teolog, 21 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
7. jan.	7. zjutraj	746.73 mm.	- 7.6° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	746.63 mm.	- 5.0° C	sl. szh.	jas.	
	9. zvečer	748.73 mm.	- 9.6° C	sl. szh.	obl.	
8. jan.	7. zjutraj	749.67 mm.	- 11.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	748.63 mm.	- 5.0° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	749.43 mm.	- 6.0° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura — 7.4° in 7.5°, za 4.8° in 4.9°
pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	danes
Papirna renta	78.45	78.60		
Srebrna renta	80.80	81.00		
Zlata renta	109.75	110.15		
5% marcni renta	93.00	93.40		
Akcije narodne banke	871.00	871.00		
Kreditne akcije	272.10	271.50		
London	126.50	126.70		
Srebro	—	—		
Napol.	10.01 1/2	10.02		
C. kr. cekini	5.96	5.96		
Nemške marke	62.15	62.17 1/2		

	250 gld.	132 gld.	25 kr.
4% državne srečke iz l. 1854	100	165	—
Državne srečke iz l. 1864	100	98	—
Ogerska zlata renta 4%	—	83	40
Ogerska papirna renta 5%	—	105	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	100	25
Dunava reg. srečke 5%	—	126	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	99	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	176	60
Kreditne srečke	—	10	19
Rudolfove srečke	—	120	101
Akcije anglo-avstr. banke	—	—	25

+

Tužnega srca naznanjava, da je Bogu vse-
mogočnemu dopalo k sebi poklicati najinega pre-
ljubega sinčka

PAVLA

po kratki bolezni v nedeljo dne 8. januarja.
Pogreb boče jutri dne 10. t. m. ob treh po-
poludne.

Za in Berta Počivalnik.
(22)

Poslano.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolestiti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

500 mark v zlatu,

če Grolch-ova obrazna crème (Crème Grolch)
ne odpravi vseh nečistostij kože, kakor: peg, ogrc,
ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladins-
ko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena
60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolch v
Brnu (Moravska). — V Ljubljani ima zalogo
Ed. Mahr, parfumér. (741-7)

Važno za trpeče na prsih in plučih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost,
zaslizenje, katar in oslovski kašelj, za take, ki
želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste,
krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in
železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.
Dobiva se v (615-13)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prejšnjem Dunajskem razstavi kuhinjske umotnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
značko in firmo. (800-41)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. K. etru Lassnik-u.
Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Javna zahvala.

Podpisani izrekam gospodu **dr. V. Gre-
gorič-u** za res uspešno zdravljenje svoje hčere,
koje je trpinčila dolga huda bolezen in pri kateri
smo izgubili ves up, da še katerikrat okreva. naj-
toplejšo zahvalo za trud in skrb. Priporočam go-
spoda doktorja kot strokovnjaka in vestnega zdrav-
nika vsem svojim znancem in prijateljem.

(20)

Fran Dellacorda.

Št. 9475.

(17-1)

Razglas.

Deželni odbor s tem objavlja, da se boče po-
biranje nastopne deželne naklade:

a) od porabljenih likérjev in vseh oslajenih
opojnih tekočin, brez razločka na stopinje alkoho-
lovine od hektolitra po 6 gld. av. v.;

b) od vseh ostalih porabljenih žganih opojnih
tekočin po stopinjah 100 delnega alkoholometra za
vsako hektolitersko stopinjo po 18 kr. av. v.,

v vseh davčnih okrajih Kranjske za dōbo od
1. februarija 1888 do 31. decembra 1888 in od-
nosno za leti 1889 in 1890 potom javne dražbe pod
spodaj navedenimi pogoji v najem dalo.

Dražbena cena, ki se boče sklicala za 11 me-
secev leta 1888 postavljena je za davčni okraj:

Postojina	2200 gld.
Bistrica	1467 "
Senožeče	1100 "
Vipava	367 "
Kočevje	1100 "
Velike Lašiče	1100 "
Ribnica	2750 "
Krško	550 "
Kostanjevica	367 "
Mokronog	1467 "
Radeče	275 "
Kranj	12834 "
Škofja Loka	4767 "
Tržič	3667 "
Ljubljanska okolica	12834 "
Vrhnika	1834 "
Litija	5500 "
Zatičina	1467 "
Idrija	1467 "
Lož	2750 "
Logatec	1834 "
Kranjska gora	2567 "
Radovljica	9167 "
Novo mesto	1467 "
Žužemperk	550 "
Trebnje	367 "
Brdo	2200 "
Kamnik	11000 "
Metlika	367 "
Črnomelj	367 "
Ljubljana mesto	12834 "

Dražbena cena, ki se boče izklicala za leto 1889
in 1890, postavljena je za vsako leto, in sicer za
davčni okraj:

Postojina	2400 gld.
Bistrica	1600 "
Senožeče	1200 "
Vipava	400 "
Kočevje	1200 "
Velike Lašiče	1200 "
Ribnica	3000 "
Krško	600 "
Kostanjevica	400 "
Mokronog	1600 "
Radeče	300 "
Kranj	14000 "
Loka	5200 "
Tržič	4000 "
Ljubljanska okolica	14000 "
Vrhnika	2000 "
Litija	6000 "
Zatičina	1600 "
Idrija	1600 "
Lož	3000 "
Logatec	2000 "
Kranjska gora	2800 "
Radovljica	10000 "
Novo mesto	1600 "
Žužemperk	600 "
Trebnje	400 "
Brdo	2400 "
Kamnik	12000 "
Metlika	400 "
Črnomelj	400 "
Ljubljana mesto	14000 "

Dražbena obravnava vršila se boče dné
23. januarja 1888 ob 11. uri dopoldné pri deželnem
odboru kranjskem v Ljubljani, in se boče pri tej
vsak navedenih davčnih okrajev v namen zakupa
izklical posebej.

Druge določbe, pod katerimi se boče oddajal
zakup, nahajajo se v „Slovenskem Narodu“ in v
„Ljubljanki“ od dne 5. januarja 1888.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, 7. januarja 1888.